

Recurs introdus la 20 septembrie 2016 de Carlo De Nicola împotriva Hotărârii din 21 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-100/15, De Nicola/BEI

(Cauza T-666/16 P)

(2016/C 410/35)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: G. Ferabecoli, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Banca Europeană de Investiții

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- admiterea prezentului recurs și modificarea hotărârii atacate în sensul anulării punctelor 1 și 2 din dispozitiv și a punctelor 33, 46-60, 85-94, 100-106 și 107-109 din aceeași hotărâre;
- în consecință, anularea și/sau neaplicarea deciziei adoptate la 8 decembrie 2014 de comitetul de recurs, eventual cu trimiterea dosarului în fața acestuia după stabilirea criteriilor cărora trebuie să se conformeze acesta pentru adoptarea noii decizii; constatarea hărțuirii morale la care domnul De Nicola a fost supus de către BEI și obligarea BEI la despăgubirea acestuia pentru prejudiciile suferite, astfel cum s-a solicitat în cererea introductivă în primă instanță, sau, în subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare la o altă cameră de recurs a Tribunalului în cauză pentru ca acesta, într-o compunere diferită, să se pronunțe din nou asupra punctelor anulate, sub rezerva efectuării expertizei medicale deja cerute.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 21 iulie 2016 prin care s-a respins acțiunea formulată de recurent având ca obiect anularea deciziei comitetului de recurs din 8 decembrie 2014 de respingere a acțiunii recurentului îndreptate împotriva raportului de evaluare întocmit în privința acestuia pentru anul 2013, precum și a deciziei pârâtei de a nu îl promova. Recurentul solicită de asemenea constatarea hărțuirii psihologice a cărei victimă consideră că este și obligarea băncii la repararea prejudiciilor morale, fizice și materiale pe care susține că le-a suferit.

În susținerea concluziilor sale, recurentul afirmă că cererea de constatare a hărțuirii morale se întemeiază tocmai pe articolul 41 din Regulamentul personalului băncii și că, prin urmare, nu se pune nicio problemă legată de conținut și/sau de materie care nu ar fi de competența instanței comunitare. În această privință, se subliniază că obligația instanței Uniunii de a se pronunța cu privire la cererea de constatare este confirmată în jurisprudența Tribunalului.

În plus, recurentul susține că sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de jurisprudență pentru admiterea cererii de reparare a prejudiciilor.

Recurentul contestă de asemenea punctele 46-60 din hotărârea atacată, având ca obiect cererea de anulare a deciziei comitetului de recurs, în măsura în care această parte a hotărârii pornește de la presupunerea că nu s-ar fi dovedit că decizia comitetului de recurs ar fi fost afectată de o eroare vădită de apreciere.

Recurs introdus la 21 septembrie 2016 de Carlo De Nicola împotriva Hotărârii din 21 iulie 2016 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-82/15, De Nicola/BEI

(Cauza T-669/16 P)

(2016/C 410/36)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Carlo De Nicola (Strassen, Luxemburg) (reprezentant: G. Ferabecoli, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Banca Europeană de Investiții

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- Admiterea prezentului recurs, cu modificarea în parte a hotărârii atacate, anularea punctului 2 din dispozitiv precum și a punctelor 12 și 13, 24, 55-57, 123-135, 157-165 din aceeași hotărâre;
- În consecință, obligarea intimatei la repararea prejudiciului suferit de domnul De Nicola, în modalitatea solicitată în actul introductiv de instanță.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 21 iulie 2016, prin care s-a respins acțiunea formulată de recurent având ca obiect, în esență, pe de o parte, anularea deciziei din 4 decembrie 2014, prin care intimata a refuzat rambursarea anumitor cheltuieli medicale și, pe de altă parte, obligarea intimatei și a Uniunii Europene la repararea prejudiciului pe care l-ar fi suferit.

În susținerea recursului, recurentul contestă concluziile privind validitatea științifică a terapiei laser conținute în hotărârea atacată.

Recurentul susține în plus că în speță sunt întrunite condițiile referitoare atât la repararea prejudiciului moral cât și a celui material.

Acțiune introdusă la 16 septembrie 2016 – Digital Rights Ireland/Comisia

(Cauza T-670/16)

(2016/C 410/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Digital Rights Ireland Ltd (Bennettsbridge, Irlanda) (reprezentant: E. McGarr, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind admisibilă;
- declararea faptului că Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/1250 a Comisiei din 12 iulie 2016 în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind caracterul adecvat al protecției oferite de Scutul de confidențialitate UE-SUA este o eroare vădită de apreciere a Comisiei în măsura în care constată că nivelul de protecție a datelor cu caracter personal în Statele Unite este adecvat, în conformitate cu Directiva 95/46/CE ⁽¹⁾;
- declararea nulității absolute a deciziei atacate și dispunerea anulării deciziei atacate referitoare la caracterul adecvat al protecției oferite de Scutul de confidențialitate UE-SUA;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă zece motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe susținerea că decizia atacată nu este conformă cu articolul 25 alineatul (6) din Directiva 95/46 interpretat în lumina articolelor 7, 8 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.